MŮJ KRÁL

МІЙ КОРОЛЬ

Nazítří uslyšel velký zástup lidí,
kteří přišli na svátky, že Ježíš přichází do Jeruzaléma.

13 Vzali palmové ratolesti, vyšli mu vstříc a volali:
„Hosanna, požehnaný, jenž přichází ve jménu Pána, král Izraele.“

Jan 12:12-13

А другого дня, коли безліч народу, що зібрався на свято, прочула, що до Єрусалиму надходить Ісус,
то взяли вони пальмове віття, і вийшли назустріч Йому та й кричали: Осанна! Благословенний, хто йде
у Господнє Ім'я! Цар Ізраїлів!

Ježíš nalezl oslátko a vsedl na ně, jak je napsáno:
15 ‚Neboj se, dcero Siónská, hle, **tvůj král přichází, sedě na oslátku.‘**

16 Jeho učedníci si to nejprve neuvědomili, ale když byl Ježíš oslaven, tehdy si vzpomněli, že to bylo o něm napsáno a že mu to učinili.

Jan 12:14-16

Ісус же, знайшовши осля, сів на нього, як написано: Не бійся, дочко Сіонська! Ото Цар твій іде, сидячи на ослі молодому! А учні Його спочатку того не зрозуміли були, але, як прославився Ісус, то згадали тоді, що про Нього було так написано, і що цеє вчинили Йому.

Zástup, který s ním byl, když zavolal Lazara z hrobu a probudil
ho z mrtvých, o tom vydával svědectví. 18 Proto mu také vyšel
zástup naproti, neboť uslyšel, že učinil toto znamení.

19 Farizeové si řekli:
„Vidíte, že nic nezmůžete. **Hle, celý svět jde za ním!“**

Jan 12:17-19

Тоді свідчив народ, який був із Ним, що Він викликав Лазаря з гробу, і воскресив його з мертвих.
Через це й зустрів натовп Його, бо почув, що Він учинив таке чудо. Фарисеї тоді між собою казали:
Ви бачите, що нічого не вдієте: ось пішов увесь світ услід за Ним!

A časně ráno přišel opět do chrámu a všechen lid
přicházel k němu; posadil se a začal je vyučovat.

3 Tu k němu učitelé Zákona a farizeové přivedli ženu,
přistiženou při cizoložství; postavili ji doprostřed 4 a řekli mu:

„Učiteli, tato žena byla přistižena při činu cizoložství.
5 V Zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?“

6 Těmi slovy ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se však sklonil
dolů a psal prstem po zemi.

Jan 8:2-6

А над ранком прийшов знов у храм, і всі люди збігались до Нього. А Він сів і навчав їх.
І ось книжники та фарисеї приводять до Нього в перелюбі схоплену жінку, і посередині ставлять її,
та й говорять Йому: Оцю жінку, Учителю, зловлено на гарячому вчинку перелюбу... Мойсей же в Законі звелів
нам таких побивати камінням. А Ти що говориш? Це ж казали вони, Його спокушуючи, та щоб мати на Нього
оскарження. А Ісус, нахилившись додолу, по землі писав пальцем...

Když se ho nepřestávali ptát, vzpřímil se a řekl jim:
„Kdo z vás je bez hříchu, ať na ni první hodí kámen.“

8 A opět se sklonil a psal po zemi. 9 Když to uslyšeli, vytráceli se
jeden po druhém, zahanbeni ve (svém) svědomí, starší nejprve,
až tam zůstal on sám a žena, která byla uprostřed.

10 Ježíš se vzpřímil a řekl jí: „Ženo, kde jsou tvoji žalobci?
Nikdo tě neodsoudil?“ 11 Ona řekla: „Nikdo, Pane.“

Jan 8:7-11

А коли ті не переставали питати Його, Він підвівся й промовив до них: Хто з вас без гріха, нехай перший на неї той каменем кине!... І Він знов нахилився додолу, і писав по землі... А вони, це почувши й сумлінням докорені, стали один по одному виходити, почавши з найстарших та аж до останніх. І зоставсь Сам Ісус і та жінка, що стояла всередині... І підвівся Ісус, і нікого, крім жінки, не бачивши, промовив до неї: Де ж ті, жінко, що тебе оскаржали? Чи ніхто тебе не засудив? А вона відказала: Ніхто, Господи...

Ježíš řekl:

„Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od této chvíle již nehřeš.“

Jan 8:11

І сказав їй Ісус: Не засуджую й Я тебе. Іди собі, але більш не гріши!

Ježíš, vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou
a že od Boha vyšel a k Bohu odchází, 4 vstal od večeře a odložil
své šaty, vzal lněné plátno a přepásal se.

5 Potom nalil do umyvadla vodu a začal učedníkům umývat nohy
a utírat je plátnem, kterým byl přepásán.

Jan 13:3-5

...то Ісус, знавши те, що Отець віддав все Йому в руки, і що від Бога прийшов Він, і до Бога відходить,
устає від вечері, і здіймає одежу, бере рушника й підперізується. Потому налив Він води до вмивальниці,
та й зачав обмивати ноги учням, і витирати рушником, що ним був підперезаний.

Přišel k Šimonovi Petrovi. Ten mu řekl:
„Pane, ty mi chceš mýt nohy?“ 7 Ježíš mu odpověděl:
„Co já činím, nyní nevíš, potom však to poznáš.“

8 Petr mu řekl: „Nikdy mi nebudeš mýt nohy!“
Ježíš mu odpověděl: **„Jestliže tě neumyji, nemáš se mnou podíl.“**

9 Šimon Petr mu řekl: „Pane, pak tedy nejen mé nohy, ale i ruce a hlavu!“

10 Ježíš mu řekl: „Kdo je vykoupán, nepotřebuje než umýt nohy,
neboť je celý čistý. I vy jste čistí, ale ne všichni.“

11 Věděl totiž, kdo ho vydává. Proto řekl: ‚Ne všichni jste čistí.‘

Jan 13:6-11

І підходить до Симона Петра, а той каже Йому: Ти, Господи, митимеш ноги мені? Ісус відказав і промовив йому:
Що Я роблю, ти не знаєш тепер, але опісля зрозумієш. Говорить до Нього Петро: Ти повік мені ніг не обмиєш!
Ісус відповів йому: Коли Я не вмию тебе, ти не матимеш частки зо Мною. До Нього проказує Симон Петро: Господи,
не самі мої ноги, а й руки та голову! Ісус каже йому: Хто обмитий, тільки ноги обмити потребує, бо він чистий увесь.
І ви чисті, та не всі. Бо Він знав Свого зрадника, тому то сказав: Ви чисті не всі.

Když jim umyl nohy a vzal si své šaty, opět zaujal místo
u stolu a řekl jim: „Chápete, co jsem vám učinil?

13 Vy mne nazýváte Učitelem a Pánem a dobře pravíte; jsem jím.
14 Jestliže tedy já, Pán a Učitel, jsem vám umyl nohy, i vy si máte
navzájem umývat nohy. 15 Dal jsem vám příklад, abyste i vy činili,
co jsem já učinil vám.

Jan 13:12-15

Коли ж пообмивав їхні ноги, і одежу Свою Він надів, засів знову за стіл і промовив до них: Чи знаєте ви,
що Я зробив вам? Ви Мене називаєте: Учитель і Господь, і добре ви кажете, бо Я є. А коли обмив ноги вам Я,
Господь і Вчитель, то повинні й ви один одному ноги вмивати. Бо то Я вам приклада дав, щоб і ви те чинили,
як Я вам учинив.

Neboť nemáme takového velekněze, který by s námi
nemohl soucítit v našich slabostech, nýbrž takového,
který ve všem prošel zkouškami podobně jako my, avšak bez hříchu.

16 **Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti,**
abychom přijali milosrdenství a nalezli milost ku pomoci v pravý čas.

Židům 4:15-16

Бо ми маємо не такого Первосвященика, що не міг би співчувати слабостям нашим, але випробуваного в усьому, подібно до нас, окрім гріха. Отож, приступаймо з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать.